

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ו	ח	ה	ג	ב	א	ז	מ
כל הצלמים אסורין, מפני שהן נעבדין פעם אחת בשנה, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]									♣	■
אינו אסור אלא כל שיש בידו מקל או צפור או כדור	חכמים:									♣	■
אף כל שיש בידו כל דבר.	רבן שמעון בן גמליאל:									♣	■
אי דנעבדין פעם אחת בשנה, מאי טעמא דרבנן?										♣	◇
במקומו של ר"מ היו עובדין אותה פעם אחת בשנה, ור"מ דחייש למיעוטא - גזר שאר מקומות אטו אותו מקום, ורבנן דלא חיישי למיעוטא - לא גזרו שאר מקומות אטו אותו מקום.	ר' יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:									!	◇
באגדת רבי של מלכים שנינו.	רב יהודה אמר שמואל:										◇
ובעומדין על פתח מדינה שנינו.	רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:										◇
מחלוקת בשל כפרים, אבל בשל כרכים - ד"ה מותרין, מ"ט? לנוי עבדי להו.	רבה:										■
ודכפרים מי איכא למ"ד לנוי קעבדי להו? דכפרים ודאי למיפלחינהו עבדי להו										♣	
מחלוקת בשל כרכים, אבל בשל כפרים - ד"ה אסורים.	אלא אי אתמר הכי אתמר, אמר רבה:										◇
אינן אסורין וכו'.	חכמים:										■
מקל, שרודה את עצמו תחת כל העולם כולו כמקל.											◇
צפור, שתופש את עצמו תחת כל העולם כולו כצפור.											◇
כדור, שתופש את עצמו תחת כל העולם כולו ככדור.											◇
הוסיפו עליהן: סייף, עטרה, וטבעת.											◇
סייף, מעיקרא סבור: לסטים בעלמא, ולבסוף סבור: שהורג את עצמו תחת כל העולם כולו.	תנא										■
עטרה, מעיקרא סבור: גדיל כלילי בעלמא, ולבסוף סבור: כעטרה למלך.											■
טבעת, מעיקרא סבור: אישתימא בעלמא, ולבסוף סבור: שחותם את עצמו תחת כל העולם כולו למיתה.											■
רבן שמעון בן גמליאל כו'.											■
אפילו צרור, אפי' קיסם.	תנא:										◇
תפש בידו צואה, מהו? מי אמרינן: כ"ע זילו באפיה כי צואה, א"ד הוא מיהו דזיל באפי כ"ע כצואה?	בעי רב אשי:									^	◇
תיקו.											■
המוצא שברי צלמים - הרי אלו מותרין.											■
מצא תבנית יד או תבנית רגל - הרי אלו אסורין, מפני שכיוצא בהן נעבד.											■
אפי' שברי עבודת כוכבים.	שמואל:										■
שברי צלמים	והאנן תנן:									♣	■
ה"ה דאפי' שברי עבודת כוכבים, והא דקתני: שברי צלמים? משום דקבעי למיתנא סיפא: מצא תבנית יד תבנית רגל - הרי אלו אסורין, מפני שכיוצא בהן נעבד.										!	◇
מצא תבנית יד תבנית רגל - הרי אלו אסורין, מפני שכיוצא בו נעבד	תנן:										◇
אמאי? והא שבריים נינהו										♣	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

עבודה זרה- כל הצלמים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בעומדין על בסיסן.	תרגמה שמואל:											!	◇	מא:
עבודת כוכבים שנשתברה מאילה - רבי יוחנן אמר: אסורה מותרת.	אתמר: [רבי יוחנן] רבי שמעון בן לקיש:											◇	■	מא:
רבי יוחנן אמר אסורה, דהא לא בטלה	[רבי יוחנן]												■	מא:
רשב"ל אמר מותרת, מסתמא בטולי מבטיל לה, מימר אמר: איהי נפשה לא אצלה, להווא גברא מצלה ליה?	[רבי שמעון בן לקיש]												■	מא:
(שמואל א' ה) וראש דגון ושתי כפות ידיו כרותות וגו', וכתוב: (שמואל א' ה) על כן לא ידרכו כהני דגון וגו'.	איתיביה ר' יוחנן לרשב"ל:												◇	מא:
משם ראיה? התם שמניחין את הדגון ועובדין את המפתן, דאמרי הכי: שבקיה איסריה לדגון ואתא איתיב ליה על המפתן.	אמר לו: [רשב"ל]												!	מא:
המוציא שברי צלמים - הרי אלו מותרין	איתיביה:												◇	מא:
הא שברי עבודת כוכבים - אסורין													◇	מא:
לא תימא שברי עבודת כוכבים אסורין, אלא אימא הא צלמים עצמן אסורין, וסתמא כר' מאיר.													!	מא:
ורבי יוחנן, מדר"מ נשמע להו לרבנן, לאו אמר ר' מאיר: צלמים אסורין, שברי צלמים מותרין? לרבנן עבודת כוכבים נמי, היא אסורה ושבריה מותרין													◇	מא:
הכי השתא, התם אימר עבדום אימר לא עבדום, ואת"ל עבדום - אימר בטלום, עבודת כוכבים ודאי עבודה, מי יימר דבטלה? הוי ספק ודאי, ואן ספק מוציא מידי ודאי.													!	מא:
ואין ספק מוציא מידי ודאי?														מא:
חבר שמת והניח מגורה מלאה פירות, אפילו הן בני יומן - הרי הן בחזקת מתוקנין	והתניא:												◇	מא:
והא הכא דודאי טבילי, ספק עשרינהו ספק לא עשרינהו, וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי														מא:
התם ודאי ודאי הוא, דודאי עשרינהו, כדרכי חנינא חוזהא													!	מא:
חזקה על חבר שאינו מוציא דבר שאינו מתוקן מתחת ידו.	דאמר רבי חנינא חוזהא:												!	מא:
ואבע"א: ספק וספק הוא, אפשר דעבד כדר' אושעיא													!	מא:
מערים אדם על תבואתו ומכניסה במוץ שלה, כדי שתהא בהמתו אוכלת ופטורה מן המעשר.	דאמר: [רבי אושעיא]												!	מא:
ואין ספק מוציא מידי ודאי?														מא:
מעשה בשפחתו של מציק אחד ברימון שהטילה נפל לבור, ובא כהן והציץ לידע אם זכר אם נקבה, ובא מעשה לפני חכמים וטיהרוהו, מפני שחולדה וברדלס מצוין שם	והתניא, אמר ר' יהודה:												◇	מא:
והא הכא דודאי הטילה נפל, ספק גררוהו ספק לא גררוהו, וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי														מב:
לא תימא הטילה נפל לבור, אלא אימא הטילה כמין נפל לבור.													!	מב:
והא לידע אם זכר אם נקבה הוא קתני													◇	מב:
ה"ק: לידע אם רוח הפילה אם נפל הטילה, ואת"ל נפל הטילה, לידע אם זכר אם נקבה.													!	מב:
ואיבעית אימא: כיון שחולדה וברדלס מצוין שם, ודאי גררוהו.													!	מב:
מצא תבנית יד, תבנית רגל - הרי אלו אסורין, מפני שכיוצא בהן נעבד	איתיביה:												◇	מב:
אמאי? הא שברים נינהו														מב:
בעומדין על בסיסן.	הא תרגמה שמואל:												!	מב:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ^ תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ו	ח	ה	ג	ב	א	מב	
עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חברו, וישראל אינו מבטל עבודת כוכבים של עובד כוכבים	איתיביה:									◊	מב.
אמאי? תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה											מב.
שפחסה.	אביי:					!				◊	מב.
וכי פחסה מאי הוי?						⚡					מב.
פחסה אע"פ שלא חסרה - בטלה.	והא תנן:					⚡				◊	מב.
הני מילי דפחסה עובד כוכבים, אבל פחסה ישראל לא בטלה.						!				◊	מב.
לעולם כי פחסה ישראל נמי בטלה, אלא גזרה דלמא מגבה לה והדר מבטיל לה, והוי עבודת כוכבים ביד ישראל, וכל עבודת כוכבים ביד ישראל אינה בטלה לעולם.	רבא:					!				◊	מב.
עכ"ם שהביא אבנים מן המרקוליס וחזפה בהן דרכים וטרטיאות - מותרות, וישראל שהביא אבנים מן המרקוליס וחזפה בהן דרכים וטרטיאות - אסורות	איתיביה:									◊	מב.
אמאי? תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה											מב.
הכא נמי כדרבא.						!				◊	מב.
עובד כוכבים ששיפה עבודת כוכבים לצרכו - היא ושיפויה מותרין, לצרכה - היא אסורה ושיפויה מותרין, וישראל ששיפה עבודת כוכבים, בין לצרכו בין לצרכה - היא ושיפויה אסורין	איתיביה:									◊	מב.
אמאי? תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה											מב.
הכא נמי כדרבא.						!				◊	מב.
שוחק וזורה לרוח או מטיל לים	איתיביה, רבי יוסי:									◊	מב.
אף היא נעשה זבל, וכתביב: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה מן החרם	אמרו לו:									◊	מב.
אמאי? תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה											מב.
הכא נמי כדרבא.						!				◊	מב.
מצא צורת דרקון וראשו חתוך, ספק עובד כוכבים חתכו, ספק ישראל חתכו - מותר, ודאי ישראל חתכו - אסור	איתיביה, רבי יוסי בן יסאן:									◊	מב.
אמאי? תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה											מב.
הכא נמי כדרבא.						!				◊	מב.
אף לא ירקות בימות הגשמים, מפני שהנבייה נושרת עליהן	איתיביה, רבי יוסי:									◊	מב.
אמאי? תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה											מב.
שאני התם, דעיקר עבודת כוכבים קיימת.						!				◊	מב.
והא שיפוין דעיקר עבודת כוכבים קיימת						⚡					מב:
לצרכה - היא אסורה ושיפויה מותרין	וקתני:					⚡				◊	מב:
לפי שאין עבודת כוכבים בטלה דרך גדילתה.	רב הונא בריה דרב יהושע:					!				◊	מב:
קן שבראש האילן של הקדש - לא נהנין ולא מועלין, בראשה של אשרה - יתיו בקנה	איתיביה ר' שמעון בן לקיש לר' יוחנן:									◊	מב:
קס"ד כגון ששברה וקתני יתיו בקנה											מב:
הב"ע - כגון דאייתי עצים מעלמא וקינתה בהן.						!				◊	מב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ו	ח	ה	ג	ב	א	מב	מג	
לא נהנין ולא מועלין	דיקא נמי, דקתני גבי הקדש:	■	■								מב:	
אי אמרת בשלמא דאיתי עצים מעלמא, היינו דקתני גבי הקדש: לא נהנין ולא מועלין, לא נהנין מדרבנן, ולא מועלין מדאורייתא, דהא לא קדישי, אלא אי אמרת ששברה עצים ממנו וקינתה בהן, אמאי לא מועלין? הא קדישי?			■								מב:	
מידי איריא? הכא בגידולין הבאין לאחר מכאן עסקינן, וקא סבר: אין מעילה בגידולין.		⚡									מב:	
מאי יתין? תיזן באפרוחין.	רבי אבהו א"ר יוחנן:			!					◊		מב:	
באפרוחין - כאן וכאן מותרין, בביצים - כאן וכאן אסורין.	א"ל רבי יעקב לרבי ירמיה בר תחליפא, אסברה לך:		■							◊	מב:	
ואפרוחין שצריכין לאמן כביצים דמו.	רב אשי:	■								◊	מב:	
המוצא כלים ועליהם צורת חמה, צורת לבנה, צורת דרקון - יוליכם לים המלח										■	מב:	
שעל המכובדין - אסורין, שעל המבוזין - מותרין.	רבן שמעון בן גמליאל:									■	מב:	
למימרא, דלהני הוא דפלחי להו, למידי אחרינא לא									⚡	◊	מב:	
השוחט לשום ימים, לשום נהרות, לשום מדבר, לשום חמה, לשום לבנה, לשום כוכבים ומזלות, לשום מיכאל שר הגדול, לשום שילשול קטן - הרי אלו זבחי מתים	ורמיניה:								⚡	◊	מב:	
מיפלה לכל דמשכחי פלחי, מיצר ומפלחי, הני תלתא דחשיבי - ציירי להו ופלחי להו, למידי אחרינא - לנוי בעלמא עבדי להו.	אביי:									!	◊	מב:
כל המזלות מותרין - חוץ ממזל חמה ולבנה, וכל הפרצופין מותרין - חוץ מפרצוף אדם, וכל הצורות מותרות - חוץ מצורת דרקון.	מנקיש רב ששת הומרי מתנייתא ותני:									■	◊	מב:
כל המזלות מותרין חוץ ממזל חמה ולבנה.	אמר מר:									■	◊	מב:
במאי עסקינן?										^	◊	מב:
אילמא בעושה										!	◊	מב:
אי בעושה, כל המזלות מי שרי? והכתיב: (שמות כ) לא תעשון אתי, לא תעשון כדמות שמי המשמשין לפני במרום											◊	מב:
אלא פשיטא במוצא										!	◊	מב:
המוצא כלים ועליהם צורת חמה, צורת לבנה, צורת דרקון - יוליכם לים המלח	וכדתנן:									!	◊	מב:
אי במוצא, אימא מציעתא:											◊	מב:
כל הפרצופות מותרין - חוץ מפרצוף אדם	[מציעתא]									■	◊	מב:
אי במוצא, פרצוף אדם מי אסור?										⚡	◊	מב:
המוצא כלים ועליהם צורת חמה, צורת לבנה, צורת דרקון - יוליכם לים המלח	והתנן:									⚡	◊	מב:
צורת דרקון אין, פרצוף אדם לא										⚡	◊	מב:
אלא פשיטא בעושה, וכדרב הונא בריה דרב יהושע										!	◊	מב:
אי בעושה, אימא סיפא:											◊	מב:
כל הצורות מותרות - חוץ מצורת דרקון, ואי בעושה, צורת דרקון מי אסיר? והכתיב: (שמות כ) לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב, הני אין, צורת דרקון לא	[סיפא]									■	◊	מב:
אלא פשיטא במוצא										!	◊	מב:
המוצא כלים ועליהם צורת חמה	וכדתנן:									!	◊	מב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	מג
רישא וסיפא במוצא, ומציעתא בעושה?												מג
אין, רישא וסיפא במוצא, ומציעתא בעושה.	אביי:								!			מג
כולה במוצא, ומציעתא רבי יהודה היא	רבא:								!			מג
אף דמות מניקה וסר אפיס, מניקה - על שם חוה שמניקה כל העולם כולו, סר אפיס - על שם יוסף שסר ומפיס את כל העולם כולו והוא דנקיט גריוא וקא כייל, והיא דנקטא בן וקא מניקה.	דתניא, רבי יהודה מוסיף:								!			מג
איזהו צורת דרקון?	תנו רבנן:										■	מג
כל שיש לו ציצין בין פרקיו.	פירש רשב"א:										■	מג
בין פרקי צואר.	מחוי רבי אסי:										■	מג
הלכה כר"ש בן אלעזר.	ר' חמא ברבי חנינא:										■	מג
פעם אחת הייתי מהלך אחר ר' אלעזר הקפר בריבי בדרך, ומצא שם טבעת ועליה צורת דרקון, ומצא עובד כוכבים קטן ולא אמר לו כלום, מצא עובד כוכבים גדול ואמר לו: בטלה, ולא בטלה, סטרו ובטלה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי:										○	מג
ש"מ תלת:											■	מג
ש"מ, עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חברו												מג
וש"מ, יודע בטיב של עבודת כוכבים ומשמשיה מבטל, ושאינו יודע בטיב עבודת כוכבים ומשמשיה אינו מבטל												מג
וש"מ, עובד כוכבים מבטל בעל כרחו.												מג
ולית ליה לרבי אלעזר הקפר בריבי הא דתנן:	מגדף בה רבי חנינא:								⚡			מג
המציל מן הארי ומן הדוב ומן הנמר, ומן הגייס, ומן הנהר, ומזוטו של ים, ומשלוליתו של נהר, והמוצא בסרטיא ופלטאי גדולה ובכל מקום שהרבים מצוין שם - הרי אלו שלו, מפני שהבעלים מתייאשין מהן?	[תנן]								⚡			מג
נהי דמינה מייאש, מאיסורא מי מייאש? מימר אמר: אי עובד כוכבים משכח לה - מפלח פלח לה, אי ישראל משכח לה - איידי דמיה יקרין מזבין לה לעובד כוכבים ופלח לה.	אביי:											מג
דמות צורות לבנות היה לו לר"ג בעלייתו בטבלא בכותל, שבהן מראה את ההדיוטות ואומר להן: כזה ראתם או כזה ראתם.	תנן התם:										■	מג
ומי שרי? והכתיב: (שמות כ) לא תעשון אתי, לא תעשון כדמות שמי המשמשים לפני?											⚡	מג
לא אסרה תורה אלא שמשין שאפשר לעשות כמותן	אביי:								!			מג
לא יעשה אדם בית תבנית היכל, אכסדרה תבנית אולם, חצר תבנית עזרה, שולחן תבנית שולחן, מנורה תבנית מנורה, אבל הוא עושה של ה' ושל ח', ושל ז' לא יעשה אפילו של שאר מיני מתכות	כדתניא:								!			מג
אף של עץ לא יעשה, כדרך שעשו בית השמונאי	רבי יוסי בר יהודה:								!	■		מג
משם ראיה? שפודין של ברזל היו וחופין בבעץ, העשירו עשאו של כסף, חזרו והעשירו עשאו של זהב.	אמרו לו:								⚡	!		מג
ושמשין שאי אפשר לעשות כמותן מי שרי?												מג
לא תעשון אתי - לא תעשון כדמות שמי המשמשים לפני במרום	והתניא:										■	מג
לא אסרה תורה אלא בדמות ד' פנים בהדי הדדי.	אביי:								!			מג
אלא מעתה, פרצוף אדם לחודיה תשתרי									⚡			מג
כל הפרצופות מותרין, חוץ מפרצוף אדם	אלמה תניא:								⚡	■		מג
לא תעשון אתי - לא תעשון אותי, אבל שאר שמשין שרי.	רב יהודה בריה דרב יהושע, מפרקיה דרבי יהושע שמיע לי:								!			מג

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ⚡
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ♦
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊
מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ושאר שמשין מי שרי?		⚡										מג:
(שמות כ) לא תעשון אתי - לא תעשון כדמות שמי המשמשין לפני במרום, כגון אופנים ושרפים וחיות הקדש ומלאכי השרת	והתניא:	⚡	■								◊	מג:
לא אסרה תורה אלא שמשין שבמדור העליון.	אביי:	!									◊	מג:
ושבמדור התחתון מי שרי?		⚡										מג:
אשר בשמים - לרבות חמה ולבנה כוכבים ומזלות, ממעל - לרבות מלאכי השרת	והתניא:	⚡	■								◊	מג:
כי תניא היא לעובדם.		!									◊	מג:
אי לעובדם, אפילו שילשול קטן נמן		⚡									◊	מג:
אין הכי נמי, ומסיפיה דקרא נפקא		!										מג:
אשר בארץ - לרבות ימים ונהרות הרים וגבעות, מתחת - לרבות שילשול קטן.	דתניא:	!	■								◊	מג:
ועשייה גרידתא מי שרי?		⚡										מג:
לא תעשון אתי - לא תעשון כדמות שמי המשמשין לפני במרום, כגון חמה ולבנה, כוכבים ומזלות	והתניא:	⚡	■								◊	מג:
שאני ר"ג, דאחרים עשו לו.		!									◊	מג:
והא רב יהודה דאחרים עשו לו		⚡									◊	מג:
שיננא, סמי עיניה דדין	וא"ל שמואל לרב יהודה:	⚡	O									מג:
התם בחותמו בולט, ומשום חשדא		!									◊	מג:
טבעת שחותמה בולט - אסור להניחה ומותר לחתום בה, חותמה שוקע - מותר להניחה ואסור לחתום בה.	דתניא:	!	■									מג:
ומי חיישין לחשדא?		⚡										מג:
והא בי כנישתא דשף ויטיב בנהרדעא דאוקמי ביה אנדרטא, והווי עיילי ביה אבוא דשמואל ולוי ומצלו בגויה, ולא חיישי לחשדא	[אבוא דשמואל ולוי]	⚡	O								◊	מג:
רבים שאני.		!									◊	מג:
והא רבן גמליאל דיחיד הוה		⚡									◊	מג:
כיון דנשיא הוא, שכיחי רבים גביה.		!									◊	מג:
ואיבעית אימא: דפרקים הוא.								!			◊	מג:
ואיבעית אימא: להתלמד שאני									!		◊	מג:
(דברים יח) לא תלמד לעשות, אבל אתה למד להבין ולהורות.	דתניא:								!			מג:
רשב"ג אומר וכו'.											■	מג: <
איזו הן מכובדין, ואיזו הן מבוזין?											^	מג:
מכובדין - למעלה מן המים, מבוזין - למטה מן המים	רב:							!	♦		◊	מג:
אלו ואלו מבוזין הן, אלא אלו הן מכובדין - שעל השירין ועל הנזמים ועל הטבעות.	שמואל:							!	♦		◊	מג:
מכובדין - שעל השירין ועל הנזמים ועל הטבעות, מבוזין - שעל היורות ועל הקומקמסין ועל מחמי המים, ושעל הסדינין ועל המטפחות.	תניא כוותיה דשמואל:										■	מג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	
שחק וזורה לרוח או מטיל לים.	רבי יוסי:											■	מג:
אף הוא נעשה זבל, שנאמר: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה מן החרם.	אמרו לו:											◇	מג:
והלא כבר נאמר: (דברים ט) ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרוף אותו באש ואכות אותו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשליך את עפרו אל הנחל היורד מן ההר משם ראיה? הרי הוא אומר: (שמות לב) ויזר על פני המים וישק את בני ישראל, לא נתכוין אלא לבדוקן כסוטה.	אמרו לו:											◇	מג:
והלא כבר נאמר: (דברי הימים ב' טו) וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת וגו' וידק וישרף בנחל קדרון.	אמר להם רבי יוסי:											◇	מד:
משם ראיה? נחל קדרון אינו מגדל צמחין.	אמרו לו:											◇	מד:
ולא?													מד:
אלו ואלו מתערבין באמה ויוצאין לנחל קדרון, ונמכרין לגננין לזבל, ומועלין בהן.	והתניא:											◇	מד:
מקומות מקומות יש בו, יש מקום מגדל צמחין, ויש מקום שאין מגדל צמחין.												◇	מד:
מאי מפלצתה?												^	מד:
דהוה מפליא ליצנותא	רב יהודה:											◇	מד:
כמין זכרות עשתה לה, והיתה נבעלת לו בכל יום.	כדתני רב יוסף:											◇	מד:
והלא כבר נאמר: (מלכים ב' יח) וכתת נחש נחשת אשר עשה משה	אמר להם רבי יוסי:											◇	מד:
משם ראיה? הרי הוא אומר: (במדבר כא) ויאמר ה' אל משה עשה לך שרף, לך - משלך, ואין אדם אוסר דבר שאינו שלו, והתם בדין הוא דכתותי לא הוה צריך אלא כיון דחזא דקא טעו ישראל בתריה, עמד וכיתתו.	אמרו לו:											◇	מד:
והלא כבר נאמר: (שמואל ב' ה) ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו	אמר להם:											◇	מד:
ומאי משמע דהאי וישאם דוד לישנא דזרווי הוא?												◇	מד:
(ישעיהו מא) תזרם רוח תשאם, ומתרגמינן: תזרינן ורוח תטלטינן	כדתרגם רב יוסף:											◇	מד:
משם ראיה? הרי הוא אומר: וישרפו באש, ומדלא כתיב וישרפם וישאם, ש"מ וישאם ממש.	אמרו לו:											◇	מד:
מכל מקום קשו קראי אהדדי:												◇	מד:
כדרב הונא												◇	מד:
כתיב: (דברי הימים א' יד) ויאמר דוד וישרפו באש, וכתיב: וישאם	דרב הונא רמי:											◇	מד:
לא קשיא: כאן קודם שבא איתי הגיתי, כאן לאחר שבא איתי הגיתי, דכתיב: (שמואל ב' י"ב) ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב	[רב הונא]											◇	מד:
ומי שרי? איסורי הנאה נינהן												◇	מד:
איתי הגיתי בא וביטלה.	רב נחמן:											◇	מד:
משקלה ככר זהב, היכי מצי מנח לה?												◇	מד:
ראויה לנוח על ראש דוד.	רב יהודה אמר רב:											◇	מד:
אבן שואבת היתה בה דהות דרא לה.	רבי יוסי ברבי חנינא:											◇	מד:
אבן יקרה היתה בה ששוה ככר זהב.	רבי אלעזר:											◇	מד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ⚡ קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- ■ ראיה-proof
key-מקרא:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	
(תהלים קיט) זאת היתה לי כי פקודיך נצרת											◇	מד.
מאי קאמר?										⚡		מד.
הכי קאמר: בשכר שפקודיך נצרת זאת היתה לי לעדות.											◇	מד.
מאי עדותה?										⚡		מד.
שהיה מניחה במקום תפילין והולמתו.	רבי יהושע בן לוי:										◇	מד.
והא בעי אנוחי תפילין										⚡		מד.
מקום יש בראש שראוי להניח בו שתי תפילין.	רב שמואל בר רב יצחק:										◇	מד.
(דברי הימים ב' כג) ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות											◇	מד.
נזר - זו כליא											◇	מד.
עדות - א"ר יהודה אמר רב: עדות הוא לבית דוד, שכל הראוי למלכות הולמתו, וכל שאינו ראוי למלכות אין הולמתו.	[רב יהודה אמר רב]										◇	מד.
(מלכים א' א) ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלוך - אמר רב יהודה אמר רב: שמתנשא להולמו ולא הולמתו.	[רב יהודה אמר רב]										◇	מד.
(מלכים א' א) ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו											◇	מד.
מאי רבותייהו?										⚡		מד.
כולם נטולי טחול וחקוקי כפות הרגלים היו.	תנא:										◇	מד.
שאל פרוקלוס בן פלוספוס את ר"ג בעכו, שהיה רוחץ במרחץ של אפרודיטי, אמר ליה, כתוב בתורתכם: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה מן החרם, מפני מה אתה רוחץ במרחץ של אפרודיטי?											◇	מד:
אין משיבין במרחץ.	אמר לו: [רבן גמליאל]										◇	מד:
וכשיצא, אמר לו: אני לא באתי בגבולה, היא באה בגבולי, אין אומרים: נעשה מרחץ נוי לאפרודיטי, אלא אומר: נעשה אפרודיטי נוי למרחץ.	[רבן גמליאל]										◇	מד:
דבר אחר: אם נותנים לך ממון הרבה, אי אתה נכנס לעבודת כוכבים שלך ערום ובעל קרי ומשתין בפניה, זו עומדת על פי הביב וכל העם משתינין לפניה, לא נאמר אלא אלהיהם, את שנהג בו משום אלוה - אסור, את שאינו נוהג בו משום אלוה - מותר.	[רבן גמליאל]										◇	מד:
והיכי עביד הכי?											⚡	מד:
בכל מקום מותר להרהר, חוץ מבית המרחץ ומבית הכסא	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										◇	מד:
וכי תימא, בלשון חול אמר ליה											!	מד:
דברים של חול מותר לאומרן בלשון קדש, דברים של קדש אסור לאומרן בלשון חול	והאמר אביי:										◇	מד:
כשיצא, אמר לו: אין משיבין במרחץ.	תנא: [רבן גמליאל]										◇	מד:
תשובה גנובה השיבו ר"ג לאותו הגמון, ואני אומר: אינה גנובה.	רבי חמא בר יוסף ברבי א"ר אושעיא:										◇	מד:
מה גנובתייה?											⚡	מד:
דקאמר לו: זו עומדת על פי הביב וכל אדם משתיין בפניה											◇	מד:
וכי משתיין בפניה מאי הוי?											⚡	מד:
פעור יוכיח, שמפערין לפניו בכל יום ואינו בטל	והאמר רבא:										◇	מד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אינה גנובה, זו עבודתה בכך, וזו אין עבודתה בכך.	ואני אומר: [רבי חמא בר יוסף]											◇
גנובתה מהכא:	אביי:										!	◇
דקאמר ליה: אני לא באתי בגבולה והיא באה בגבולי	[רבן גמליאל]										!	◇
וכי בא בגבולה מאי הוי?											!	◇
עבודת כוכבים שיש לה מרחץ או גינה - נהנין מהן שלא בטובה, ואין נהנין מהן בטובה	והתנן:										!	◇
אינה גנובה, שלא בטובת רבן גמליאל ככטובת אחרים דמי.	ואני אומר: [רבי חמא בר יוסף]											◇
גנובתה מהכא:	רב שימי בר חייא:										!	◇
דקאמר לו: זו עומדת על הביב וכל אדם משתינין בפניה	[רבן גמליאל]										!	◇
וכי משתינין בפניה מאי הוי?											!	◇
רק בפניה, השתין בפניה, גיררה וזרק בה את הצואה - הרי זו אינה בטילה	והתנן:										!	◇
אינה גנובה, התם לפי שעתא הוא רתח עלה והדר מפייס לה, הכא כל שעתא ושעתא בלזולה קיימא.	ואני אומר: [רבי חמא בר יוסף]											◇
גנובתה מהכא:	רבה בר עולא:										!	◇
דקאמר ליה: אין אומרין נעשה מרחץ נוי לאפרודיטי אלא נעשה אפרודיטי נוי למרחץ	[רבן גמליאל]										!	◇
וכי אמר נעשה מרחץ לאפרודיטי נוי מאי הוי?											!	◇
האומר בית זה לעבודת כוכבים, כוס זה לעבודת כוכבים - לא אמר כלום, שאין הקדש לעבודת כוכבים	והתניא:										!	◇
אינה גנובה, נהי דאיתסורי לא מיתסרא, נוי מיהא איכא.	ואני אומר: [רבי חמא בר יוסף]											◇
הנכרים העובדים את ההרים ואת הגבעות - הן מותרין ומה שעליהן אסורין, שנאמר: (דברים ז) לא תחמוד כסף וזהב עליהם.	[ת"ק]											■
(דברים יב) אלהיהם על ההרים - ולא ההרים אלהיהם, אלהיהם על הגבעות - ולא הגבעות אלהיהם, ומפני מה אשירה אסורה? מפני שיש בה תפיסת ידי אדם, וכל שיש בה תפיסת ידי אדם - אסור.	ר' יוסי הגלילי:											■
אני אובין ואדון לפניך: כל מקום שאתה מוצא הר גבוה וגבעה נשאה ועץ רענן, דע שיש שם עבודת כוכבים.	רבי עקיבא:											◇
ורבי יוסי הגלילי היינו תנא קמא											!	◇
צפוי הר כהר איכא בינייהו	רמי בר חמא אמר ריש לקיש:										!	◇
צפוי הר אינו כהר ומיתסר	תנא קמא סבר:										!	◇
צפוי הר הרי הוא כהר.	ור' יוסי הגלילי סבר:										!	◇
דכולי עלמא - צפוי הר אינו כהר, והכא באילן שנטעו ולבסוף עבדו קמיפלגי	רב ששת:										!	◇
אילן שנטעו ולבסוף עבדו - מותר	תנא קמא סבר:										!	◇
אילן שנטעו ולבסוף עבדו - אסור.	ור' יוסי הגלילי סבר:										!	◇
ממאי?											!	◇
מפני מה אשירה אסורה? מפני שיש בה תפיסת ידי אדם, וכל שיש בו תפיסת ידי אדם - אסור	מדקתני סיפא:										!	◇
וכל שיש בו תפיסת אדם לאתויי מאי? לאו לאתויי אילן שנטעו ולבסוף עבדו.												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ⚡ קושיא- ^ שאלה- question- ! תירוץ- answer- proof-ראיה
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	מה:
אילן שנטעו ולבסוף עבדו - אסור	ואף רבי יוסי בר' יהודה סבר:											מה:
מתוך שנאמר: אלהיהם על ההרים - ולא ההרים אלהיהם, אלהיהם על הגבעות ולא גבעות אלהיהם, שומע אני תחת כל עץ רענן אלהיהם - ולא רענן אלהיהם, ת"ל: (דברים יב) ואשריהם תשרפון באש.	דתניא: רבי יוסי בר' יהודה:											מה:
אלא תחת כל עץ רענן ל"ל?												מה:
ההוא לכדר"ע הוא דאתא												מה:
אני אובין ואדון לפניך: כל מקום שאתה מוצא הר גבוה וגבעה נשאה ועץ רענן, דע שיש שם עבודת כוכבים.	דאר"ע:											מה:
ורבנן, האי ואשריהם תשרפון באש מאי עבדי ליה?												מה:
מיבעי ליה לאילן שנטעו מתחילה לכך.	[רבנן]											מה:
ור' יוסי בר' יהודה נמי מיבעי - ליה להכי												מה:
ה"נ.												מה:
אלא אילן שנטעו ולבסוף עבדו מנא ליה?												מה:
נפקא ליה (דברים ז) מואשריהם תגדעון, איזהו עץ שגידועו אסור ועיקרו מותר? הוי אומר: אילן שנטעו ולבסוף עבדו.	[ר' יוסי בר' יהודה]											מה:
והא ואשריהם תשרפון באש קא נסיב לה תלמודא												מה:
אילו לא נאמר קאמר, אילו לא נאמר תשרפון באש, הייתי אומר: אשריהם תגדעון באילן שנטעו מתחילה לכך, השתא דכתיב: ואשריהם תשרפון באש, אייתר ליה ואשריהם תגדעון לאילן שנטעו ולבסוף עבדו.												מה:
ורבנן, האי ואשריהם תגדעון מאי עבדי ליה?												מה:
לכדר' יהושע בן לוי	[רבנן]											מה:
גידועי עבודת כוכבים קודמין לכיבוש ארץ ישראל, כיבוש ארץ ישראל קודם לביעור עבודת כוכבים	דא"ר יהושע בן לוי:											מה:
(דברים יב) ונתצתם את מזבחותם והנח, ושברתם את מצבותם והנח.	דתי רב יוסף:											מה:
והנח ס"ד? שריפה בעי												מה:
רדוף ואח"כ שרוף.	רב הונא:											מה:
ור' יוסי בר' יהודה האי סברא מנא ליה?												מה:
נפקא ליה (דברים יב) מאבד תאבדון, אבד ואח"כ תאבדון.	[ר' יוסי בר' יהודה]											מה:
ורבנן?												מה:
הא מיבעי ליה לעוקר עבודת כוכבים שצריך לשרש אחריה.	[רבנן]											מה:
ורבי יוסי בר' יהודה לשרש אחריה מנא ליה?												מה:
נפקא ליה (דברים יב) מואבדתם את שמם מן המקום ההוא.	[ר' יוסי בר' יהודה]											מה:
ורבנן?												מה:
ההוא לכנות לה שם	[רבנן]											מה:
מנין לעוקר עבודת כוכבים שצריך לשרש אחריה? ת"ל: ואבדתם את שמם	דתניא, ר"א:											מה:
והלא כבר נאמר: (דברים יב) אבד תאבדון. אם כן, מה ת"ל ואבדתם את שמם מן המקום ההוא? לכנות לה שם. יכול לשבח?	אמר לו ר"ע:											מה:

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לשבה ס"ד?												ז	מו.
אלא, יכול לא לשבה ולא לגנאי? ת"ל: (דברים ז) שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא, הא כיצד? היו קורין אותה בית גליא - קורין אותה בית כריא, עין כל - עין קוץ.	[ר"ע]											!	מו.
העכו"ם העובדים את ההרים ואת הגבעות - הן מותרין ועובדיהן בסייף, ואת הזרעים ואת הירקות - הן אסורין ועובדיהן בסייף.	תני תנא קמיה דרב ששת:												מו.
דאמר לך מני? רבי יוסי בר יהודה היא	א"ל: [רב ששת]												מו.
אילן שנטעו ולבסוף עבדו - אסור.	דאמר: [רבי יוסי בר יהודה]												מו.
ולוקמה באילן שנטעו מתחלה לכך ורבנן												ז	מו.
לא ס"ד, דקתני דומיא דהר, מה הר שלא נטעו מתחלה לכך, אף האי נמי שלא נטעו מתחלה לכך.													מו.
אבני הר שנדלדלו - בני רבי חייא ורבי יוחנן, חד אמר: אסורות	איתמר: [חד: בני רבי חייא/ רבי יוחנן]												מו.
מותרות.	וחד: [בני רבי חייא/ רבי יוחנן]												מו.
מ"ט דמ"ד מותרות?												^	מו.
כהר, מה הר שאין בו תפיסת ידי אדם ומותר, אף הני שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותרין.												!	מו.
מה להר שכן מחובר													מו.
בהמה תוכיח.												!	מו.
מה לבהמה שכן בעלת חיים												ז	מו.
הר יוכיח. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותר, אף כל שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותר.												!	מו.
מה להצד השווה שבהן שכן לא נשתנו מברייתן												ז	מו.
אלא אתיא מבהמה בעלת מום ומהר												!	מו.
ואי נמי, מבהמה תמה ומאילן יבש.												!	מו.
ומאן דאסר, להכי כתיב שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו, דאע"ג דאתיא מדינא להיתרא, לא תתיא.												■	מו.
תסתיים דבני ר' חייא דשרו													מו.
זקף ביצה להשתחוות לה, מהו?	דבעי חזקיה:											^	מו.
קא סלקא דעתך להשתחוות לה והשתחוה לה, וקא מיבעיא ליה: האי זקיפתה אי הוי מעשה אי לא הוי מעשה, אבל לא זקף לא מיתסרא, ש"מ: בני ר' חייא דשרו.												■	מו.
לא, לעולם אימא לך: בני רבי חייא דאסרי, דהשתחוה לה אע"ג דלא זקפה אסורה, והכא במאי עסקינן - כגון שזקף ביצה להשתחוות לה ולא השתחוה לה.												ז	מו.
ולמאן?													מו.
אי למאן דאמר: עבודת כוכבים של ישראל אסורה מיד												!	מו.
אסורה												ז	מו.
אי למאן דאמר: עד שתיעבד												!	מו.
הא לא פלחה												ז	מו.
לא צריכא, כגון שזקף ביצה להשתחוות לה ולא השתחוה לה ובא עובד כוכבים והשתחוה לה												!	מו.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	ב	י	ט	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
ישראל שזקף לבינה להשתחוות לה ובה עובד כוכבים והשתחוה לה - אסורה	כי הא דאמר רב יהודה אמר שמואל:									!	◇
לבינה הוא דמינכרא זקיפתה, אבל ביצה לא, או דלמא לא שנא?	וקא מיבעיא ליה: [חזקיה]									!	◇
תיקו.										!	◇
המשתחוה לה, אבניו מהו למזבח? יש נעבד במחובר אצל גבוה, או אין נעבד במחובר אצל גבוה? את"ל יש נעבד במחובר אצל גבוה, מכשירי קרבן קרבן דמו או לא?	בעי רמי בר חמא:									!	◇
ק"ו, ומה אתנן שמותר בתלוש להדיוט - אסור במחובר לגבוה, דכתיב: (דברים כג) לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב, לא שנא תלוש ולא שנא במחובר, נעבד שאסור בתלוש להדיוט - אינו דין שאסור במחובר לגבוה.	רבא:									!	◇
או חילוף, ומה נעבד שאסור בתלוש אצל הדיוט - מותר במחובר לגבוה, שנא: (דברים יב) אלהיהם על ההרים - ולא ההרים אלהיהם, לא שנא להדיוט ולא שנא לגבוה, אתנן שמותר בתלוש להדיוט - אינו דין שמותר במחובר לגבוה, ואי משום בית ה' אלהיך, מיבעי ליה לכדתניא:	רב הונא בריה דרב יהושע לרבא:									⚡	◇
בית ה' אלהיך - פרט לפרה שאינה באה לבית, דברי ר"א	[תניא: ר"א]									⚡	◇
לרבות את הריקועים	חכמים:									⚡	◇
אנא קאמינא לחומרא ואת אמרת לקולא, קולא וחומרא - לחומרא פרכינן.	א"ל: [רבא]										◇
וכל היכא דאיכא קולא וחומרא, לקולא לא פרכינן? והא הזאה דפסח דפליגי ר' אליעזר ור"ע, דר' אליעזר סבר לחומרא וקא מחייב ליה לגברא, ור"ע לקולא ופטר, וקא פריך ר"ע לקולא	רב פפא לרבא:									⚡	◇
או חילוף, ומה הזאה שהיא משום שבות - אינה דוחה השבת, שחיטה שהיא דאורייתא לא כ"ש	דתנן, השיב ר"ע:									⚡	◇
התם ר' אליעזר גמריה ואייקר ליה תלמודא, ואתא ר"ע לאדכוריה, והיינו דא"ל: רבי, אל תכפירני בשעת הדיון, כך מקובל אני מך: הזאה שבות, ואינה דוחה את השבת.										!	◇
המשתחוה לקמת חטים, מהו למנחות? יש שינוי בנעבד, או אין שינוי בנעבד?	בעי רמי בר חמא:										! ◇
כל האסורין לגבי מזבח - ולדותיהן מותרים	מר זוטרא בריה דרב נחמן, ת"ש:										! ◇
אוסר	תני עלה: ורבי אליעזר:										! ◇
מחלוקת - כשנרבעו ולבסוף עיברו, אבל עיברו ולבסוף נרבעו - ד"ה אסורין?	ולאו אתמר עלה, אמר רב נחמן אמר רבה בר									⚡	◇
וה"נ כעיברו ולבסוף נרבעו דמי.										⚡	◇
מחלוקת - כשנרבעו ולבסוף עיברו, אבל עיברו ולבסוף נרבעו - ד"ה אסור	איכא דאמרי: ואתמר עלה אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:										! ◇
והני נמי כי עיברו ולבסוף נרבעו דמי.											! ◇
הכי השתא, התם מעיקרא בהמה והשתא בהמה, דשא הוא דאחיזא באנפה, הכא מעיקרא חיטי והשתא קמחא.											◇
המשתחוה לדקל לולבו, מהו למצוה?	בעי ר"ל:										! ◇
באילן שנטעו מתחלה לכך לא תיבעי לך, דאפילו להדיוט נמי אסור, כי תיבעי לך - באילן שנטעו ולבסוף עבדו											! ◇
ואליבא דרבי יוסי בר יהודה לא תיבעי לך, דאפ"ל להדיוט נמי אסור, כי תיבעי לך - אליבא דרבנן, לענין מצוה מאי? מי מאיס כלפי גבוה או לא?											! ◇
באשירה שביטלה קמבעיא ליה, יש דחוי אצל מצות או אין דחוי אצל מצות?	כי אתא רב דימי אמר:										! ◇
תפשוט ליה מדתנן:											⚡ ◇
כיסהו ונתגלה - פטור מלכסות, כיסהו הרוח - חייב לכסות	[תנן]										⚡ ◇
לא שנו אלא שחזר ונתגלה, אבל לא חזר ונתגלה - פטור מלכסות	ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										⚡ ◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
כי חזר ונתגלה מאי הוי? הואיל ואידחי אידחי?	והוינן בה:							⚡	⚡	◊	מז	
זאת אומרת: אין דיחוי אצל מצות	וא"ר פפא								⚡	◊	מז	
דרב פפא גופיה איבעיא ליה, מפשט פשיטא ליה לרב פפא דאין דיחוי אצל מצות, לא שנא לקולא ולא שנא לחומרא, או דלמא ספוקי מספקא ליה, ולחומרא אמרינן, לקולא לא אמרינן?									!	◊	מז	
תיקו.										■	◊	
המשתחוה לבהמה, צמרה מהו לתכלת?	בעי רב פפא:									^	◊	
תכלת דמאי?										^	מז	
אי תכלת לכהנים										!	מז	
היינו בעיא דרמי בר חמא											מז	
ואי תכלת לציצית										!	מז	
היינו בעיא דר"ל											מז	
אין ה"נ דלא הוה למיבעי ליה, והאי דקא בעי ליה הא, משום דאיכא מילי אחרנייתא: צמרה מהו לתכלת? קרניה מהו לחצוצרות? שוקיה מהו לחלילין? בני מעיה מהו לפארות?										!	^	◊
אליבא דמ"ד עיקר שירה בכלי לא תיבעי לך - דודאי אסיר, כי תיבעי לך - אליבא דמ"ד עיקר שירה בפה, בסומי קלא בעלמא הוא ומייתנין, או דלמא אפילו הכי אסיר?											^	◊
תיקו.											■	◊
המשתחוה למעין, מימיו מהו לנסכים?	בעי רבה:										^	◊
מאי קא מיבעיא ליה?											^	מז
אילימא לבבואה קא סגיד או דלמא למיא קא סגיד											!	מז
ותיבעי ליה ספל להדיוט												מז
לעולם למיא קא סגיד, והכי קמבעיא ליה, למיא דקמיה קא סגיד וקמאי קמאי אדו, או דלמא לדברונא דמיא קא סגיד?											!	◊
ומי מיתסרי?												מז
מים של רבים אין נאסרין	והא א"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק:										■	◊
לא צריכא דקא נבעי מארעא.											!	◊
מי שהיה ביתו סמוך לעבודת כוכבים ונפל - אסור לבנותו. כיצד יעשה? כונס בתוך שלו ארבע אמות ובונה.												■
שלו ושל עבודת כוכבים - נידון מחצה על מחצה.												■
אבניו, עציו ועפרו - מטמאין כשרץ, שנאמר: (דברים ז) שקץ תשקצנו												■
כנדה, שנאמר: (ישעיהו ל) תזרם כמו דוה, צא תאמר לו, מה נדה מטמאה במשא, אף עבודת כוכבים מטמאה במשא.	רבי עקיבא:											■
והא קא מרווח לעבודת כוכבים												⚡
דעבד ליה בית הכסא.	רבי חנינא מסורא:											!
והא בעי צניעותא												⚡
דעבד ליה בית הכסא דלילה.												◊

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
איזהו צנוע? הנפנה בלילה במקום שנפנה ביום	והא אמר מר:										⚡	◊
ואע"ג דאוקימנא בכדרך, מיהו צניעותא בעי למעבד											⚡	
דעבד ליה לתניוקות.											!	◊
א"נ, דגדיר ליה בהיזמי והינגי.											!	◊
שלשה בתים הן:												■
בית שבנאו מתחלה לעבודת כוכבים - הרי זה אסור												◊
סיידו וכיידו לעבודת כוכבים וחידש - נוטל מה שחידש												◊
הכניס לתוכה עבודת כוכבים והוציאה - הרי זה מותר.												◊
המשתחוה לבית אסרו.	רב:											◊
תלוש ולבסוף חברו כתלוש דמי	אלמא קסבר: [רב]											◊
והאנן בנאו תנן											⚡	◊
בנאו אע"פ שלא השתחוה לו, השתחוה אע"פ שלא בנאו.												◊
א"ה, הני שלשה - ארבעה הון											⚡	
כיון דלענין ביטול, בנה והשתחוה חד קא חשיב ליה.											!	◊
שלש אבנים הן:												■
אבן שחצבה מתחלה לבימוס - הרי זו אסורה												◊
סיידה וכיידה לשם עבודת כוכבים - נוטל מה שסייד וכייד ומותרת												◊
העמיד עליה עבודת כוכבים וסילקה - הרי זו מותרת.												◊
והוא שסייד וכייד בגופה של אבן.	רבי אמי:											◊
והא דומיא דבית תנן, ובית לאו בגופיה הוא ומיתסך											⚡	
בית נמי איכא ביני אורבי.											!	◊
מי לא עסקינן שיייע והדר שיייעיה?												
אלא כי אתמר דרבי אמי - לענין ביטול אתמר, ואע"ג דסייד וכייד בגופה של אבן, כי נטל מה שחידש - שפיר דמי, דמהו דתימא: כיון שסייד וכייד בגופה של אבן, כאבן שחצבה מתחלה לעבודת כוכבים דמיא ותיסר כולה, קמ"ל.												◊